

Heinricus Bernæ Heluetiorum natus, & à pueris in literis educatus est. Is cum prima rudimenta domi feliciter percepisset, sese excolendi ingenij causa ad exterarum nationum contulit, atq; liberarum artibus, & in primis arti Poeticæ operam nauauit. In ijs quoq; adeò profecit, ut inter doctos esset notissimus. Itaq; in patriam reuersus, Bernæ scholæ præficitur, & optimos quosq; authores enarrare iubent. id quod ipse bona fide præstitit, ut non immerito ab Osualdo Myconio in Vita Zuuinglij primus fuisse dicatur, qui ludum bonarum literarum in Heluetijs aperuerit. Cum enim puriores literas magna dexteritate explicaret, optima quæq; adolescẽ

tum ingenia eius fama percita ad eum Bernam confluxere. Inter eos fuit etiã Huldricus Zuuinglius, qui sub hoc præceptore in adyta classycorum scriptorum introductus, & uerborum peperit elegantiam, & rerum cognitionem ac iudicium: sed etiam carminis rationem sibi parauit, ut cum alijs à Heinrico edoctus carmina condere, & ab alijs cõdita iudicare felicissimè possent. Extãt huius Heinrici quædam epigrammata, atq; unum uersu Phaleutio Hendecasyllabo super morte Zuuinglij discipuli sui, cum eiusdem Epitaphio elegiaco. Cum hoc modo per multos annos iuuentutem instituisset, tandem ueneranda canitie insignis apud suos obiit, & honorificè sepultus fuit. In Epist. Oecolamp. & Zuuinglij.